

Betænkning

over forslag til lov om udskydelse af 13. almindelige vurdering m. v.

(Afgivet af udvalget den 21. april 1964).

Udvalget har holdt 7 møder og herunder haft samråd med finansministeren.

Som bilag 1 optrykkes udkast til det direktiv, som finansministeren agter at give udvalget om forenkling af ejendomsbeskatningen. Som bilag 2 optrykkes nogle af finansministeren givne skriftlige svar på udvalgets spørgsmål.

Der er modtaget skriftlige henvendelser fra følgende organisationer: Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål, Industrisammenslutningernes Sekretariat, De samvirkende danske Landboforeninger, Kolonihaveforbundet for Danmark, Fællesforeningen af Grundejerforeninger i København og omliggende Kommuner og Grundejer-sammenslutningen for Københavns Omegn.

Efter de i udvalget førte forhandlinger med finansministeren har denne stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1 og 2, som udvalget tilslutter sig.

Om ændringsforslagene bemærkes:

Der er foretaget en omarbejdelse af lovforslagets §§ 3 og 4. Der er i forbindelse hermed tale om to realitetsændringer.

Den ene realitetsændring går ud på, at de ansættelser, der pr. 1. september 1963 og 1. september 1964 er foretaget efter statsejendomsskattelovens § 2, stk. 2, nr. 12, i anledning af salg nu foreslås behandlet på samme måde som andre ansættelser af „hele ejendommen“ ved disse omvurderinger. Bestemmelserne herom er derfor overflyttet fra § 4 til § 3, stk. 1.

Den anden realitetsændring går ud på, at det med hensyn til alle de udstykningsvurderinger, der får skattemæssig virkning første gang for skatteåret 1965-66 (altså normalt udstykningsvurderinger, der er foretaget *efter* 1. september 1963 og til og med 1. september 1964), foreslås, at grundstig-

ningsskylden for de pågældende „nye ejendomme“ og „restejeendomme“ føres tilbage til niveauet ved 12. alm. vurdering. Bestemmelserne herom er udformet i den foreslåede nye § 4.

Når man ikke i den foreslåede nye § 4 har medtaget også de udstykningsvurderinger, der får skattemæssig virkning første gang for skatteåret 1964-65 (altså normalt udstykningsvurderinger, der er foretaget *efter* 1. september 1962 og til og med 1. september 1963), skyldes det, dels at en sådan bestemmelse ville kunne gribe for forstyrrende ind i visse kommuners budgetlægning for indeværende skatteår med hensyn til deres andel i grundstigningsskylden, dels at oppebørselsmyndighederne ikke vil kunne nå at få foretaget de fornødne fordelinger og beregninger inden påbegyndelsen af opkrævningen for indeværende skatteår.

Bestemmelserne i § 4 har som nævnt kun relation til grundstigningsskylden, idet de pågældende omvurderinger fortsat skal behandles som tidligere foreslået, for så vidt angår grundskylden til staten og kommunerne, jfr. forslaget § 3, stk. 4.

Virkningerne af forslaget bestemmelser om udstykningsvurderinger kan illustreres ved følgende eksempel:

En ejendom er ved 12. alm. vurdering ansat med en grundværdi på 10.000 kr., og der er beregnet en afgiftspligtig grundstigning på 4.000 kr. Der fraskiltes i 1964 (inden 1. september) $\frac{1}{4}$ af arealet, og den fraskilte parcel og „restejeendommen“ vurderes særskilt pr. 1. september 1964, hvor de ansættes med en grundværdi på henholdsvis 5.000 kr. og 15.000 kr. For de to ejendomme under ét er der således tale om en stigning i grundværdien siden 1960